

Carnet de RUTA

SANTA PAU

I els "Amics de Besalú i del seu comtat"

Demà mateix, a l'armeria del castell baronal de la vila de Santa Pau, tornaran aplegar-se els components de l'entitat d'"Amics de Besalú i del seu comtat".

No volem pas insistir en la importància o la intranscendència de l'acte a celebrar. Plau, però, ressaltar l'esdeveniment perquè és la cita anyal per a reveure's tots aquells que, encara, tenen fe en el solatge espiritual del país i la seva gent i disposen de la generositat necessària per a entregar-se a la tasca de promoure la conservació del patrimoni arqueològic, pintoresc o històric de la contrada.

Tampoc podem silenciar que, malgrat els estímuls d'uns quants, compromesos en la feina vitalitzadora—sense cap altra recompensa que no siguin les satisfaccions íntimes, més escasses que abundoses—, comporta exigències als menys interessats pels valors intrínsecs de les pedres. En el seu entendre, obliga a una subjecció, cenyida a prescripcions que engavanyen o amoïnen davant de qualsevol propòsit de reforma particular. Això fa, també, que s'insisteixi recordar als interessats l'existència dels organismes de Belles Arts, que disposen de serveis per a salvaguardar llurs interessos i aconsellen les reformes sense desdir-ne l'estil i acréixer l'interès del conjunt monumental.

Des d'aquí cal agrair a l'ajuntament de Santa Pau i especialment al seu alcalde, senyor Francesc Bartrina, perquè en el programa de la festa major d'enguany es difon la reglamentació que controla el recinte històric i, més endavant, molt oportú, notifica la situació de l'expedient el qual espera el vist i plau definitiu per a poder gaudir de les dotacions econòmiques destinades a la restauració. Com indica el senyor Bartrina, estava retinut a la Reial Acadèmia de Sant Ferran, de Madrid, però ara—segons s'ha comunicat a la delegació d'"Amics de Santa Pau"—, ja és informat i només manca l'aprovació del Consell de Ministres.

La col·laboració de les autoritats locals, és molt necessària, per no dir imprescindible. Per això l'actitud del senyor Bartrina ens sembla encomiàstica i digna de considerar pel futur de la vila. Però no vol pas dir que haguem d'esperar plegats de mans i que ens ho vinguin a fer tot els equips de Belles Arts; la iniciativa municipal hauria de prosperar més, dintre les possibilitats del seu pressupost, millorant els serveis públics que el responsabilitzen. Santa Pau, ja és un objectiu turístic de primera categoria internacional i cal que es mostri als visitants sense problemes massa elementals.

Ja sabem que hi ha detalls els quals, àdhuc, passen desaparebut pel mateix veïnat, però que l'ajuntament hauria d'intentar esmenar. Per exemple, considerar la gent que fa quilòmetres per a contemplar la plaça porticada sense la possibilitat d'estrenar l'objectiu de la màquina de fotografiar o la filmadora. Hem de convenir que les perspectives medievals amb cotxes aparcats, no escauen a la temàtica que pretenen captar. Unes hores determinades dels dies festius, sense que suposés cap mena de molèstia pels usuaris, caldria ordenar i condicionar l'aparcament.

D'un temps ençà, com a nota positiva—l'observen els amics que ens visiten—, és la netedat de la plaça i dels carrers. Els responsables d'aquesta atenció urbana i els encarregats de realitzar-la, mereixen la nostra enhorabona més efusiva. Esperem que Santa Pau, sense fer-se esperar gaire, es converteixi en aquesta vila exemplar que tothom voldria.

ALOT

OAX^{||}TRPA R^{||}GOP
RGA XA^{||}TRPOPO^{||}
TA^{||}XOP por HAIRY PO^{||}RG
GARROTXA ^{||}POP^{||}

Miguel Rios

Esta semana vamos a hacernos eco del resonante triunfo obtenido por Miguel Rios en E.E.U.U. al serle concedido un Disco de Oro por la venta de un millón de copias de "A song of joy" versión inglesa lanzada al mercado internacional del conocido "Himno a la alegría". Intentemos dar un breve repaso a su carrera artística, valorando cada uno de sus discos.

Tras una poca afortunada primera etapa en el mundo de la canción, permaneció apartado del mismo por espacio de unos veinte meses, resurgiendo con nueva casa discográfica (Hispanovox) y renovadas energías, con "El Rio" de Fernando Arbex (Brincos), perfectamente secundado por "Vuelvo a Granada" tema del que es autor el propio Miguel.

A este primer single que fue un gran éxito de ventas en España y le abrió las puertas de la fama, le siguieron otros dos que no llegaron a igualarlo, pero si sirvieron para demostrar su gran valía como cantante. Contentan los siguientes temas: "Yo sólo soy un hombre" (Fernando Arbex), "El Cartel" (Miguel Rios), "Contra el cristal" (Juan Pedro) y "No sabes como sufrí" (María Ostiz). Apareció después un LP en el que se recopilaban los tres discos citados, incluyéndose además cinco temas nuevos. Debido a que el público había adquirido ya los "singles", el álbum se vendió muy poco.

Por fin salió al mercado "Himno a la alegría" inspirado en el último movimiento de la Novena Sinfonía de Beethoven con arreglos de Waldo de los Ríos, y que ha consagrado definitivamente a Miguel Rios como gran figura de la música nacional e internacional.

Este disco ha llegado por el momento al número uno en España y Canadá, al nueve en E.E.U.U. con la particularidad además de que ha sido durante tres semanas el disco de más audiencia en las emisoras de radio, el veintiocho en las listas de la BBC inglesa, clasificándose también en Holanda y varios países europeos y sudamericanos.

Vista la gran aceptación de este disco se han puesto a la venta en E.E.U.U. 100.000 copias de su último LP, que bajo el título general "Despierta" está dividido en dos partes: una con orquesta, coros y grandes arreglos propios de un cantante solista; la otra es música de grupo y podríamos encuadrarla dentro de la llamada progresiva. La música del álbum es de Miguel Rios y Graham, Taylor y Bravn, que pertenecen al grupo The End.

Felicitemos a Miguel por este Disco de Oro, que nunca hasta la fecha ningún otro cantante o grupo nacional había conseguido, y le deseamos desde estas páginas muchos éxitos en su carrera musical